

Змяняюцца поры года: зіма саступіла месца вясне. Пасля пачутых у Папяльцовую сераду слоў “Навяртайтесь і верце ў Евангелле” мы таксама стараемся змяняцца ў лепшы бок і годна перажываць Вялікі пост, які для кожнага чалавека павінен стаць “вясной” духоўнага аднаўлення.

У гэты перыяд цвёрдая глеба нашых сэрцаў павінна быць узрушана, каб з засеяных у ёй зярнят веры і любові ў дзень уваскрасення мог нарадзіцца чаканы плод. Але каб да гэтага дайшло, мы павінны глыбей ахінуцца ў таямніцу Божай любові. Выразней за ўсё яна нам аб’яўляецца ў пакутах нашага Збаўцы. Езус прыняў цярпенне за кожнага чалавека, каб адкрыць яму Неба і вызваліць ад кары пекла.

Касцёл дапамагае разважаць Муку Пана праз літургію. Робіць гэта таксама праз вельмі карысныя для душы набажэнствы Крыжовага шляху і Песень жалбы. Яны дакладна апісваюць цярпенні Збаўцы і пабуджаюць нас шкадаваць за грахі і жадаць выправіць сваё жыццё. † У час Вялікага посту часцей углядаемся ў Крыж Пана, адаруем Яго святыя раны, дзякуем, што для нашага збаўлення Езус прыняў на сябе такія жудасныя мукі. Разам з Ім перажываем усе гэтыя падзеі. Крыж Хрыста з’яўляецца знакам таго, што Бог раздзяліў людскі лёс. З пакорай прыняў пакуты, адзіноту, пагарду і сорам, з любоўю прабачыў тых, хто яго праследаваў. Гледзячы на распяцце, мы ўпэўніваемся, што Божы Сын сапраўды і поўнасцю спазнаў людское цярпенне. Ні боль, ні ганьба, ні самотнасць, голад ці прыгнёт, катаванні, вязніца, страх ці смерць Яму не чужыя.

Крыж прыгадвае, што дарога да хвалы вядзе праз працу і самаадрачэнне. Бо ўваскрасенне Хрыста нельга разглядаць без Яго крыжа. Таму калі чалавек не пройдзе Крыжовы шлях разам з Езусам і не злучыцца з Яго цярпеннем, радасць ад “пустой магілы” змёртвыхпаўсталага Пана будзе няпоўная і павярхоўная. Радасць у хрысціянстве заўсёды прыходзіць пасля пакут, адрачэння, намаганняў... Таму крыж і ўваскрасенне Хрыста непарыўна звязаны з чалавечым лёсам.

Каб ісці з Езусам, чалавек павінен прыняць сваё цярпенні, неспакой, няўдачы, расчараванні. Прайсці Крыжовы шлях, знайсці ў ім уласнае жыццё, падаць і ўставаць,

Пройдзем Крыжовы шлях

Аўтар: кс. Юрый Марціновіч
26.03.2017 00:00

каб уваскрэснуць. Павінен таксама, як і Хрыстос, прайсці праз смерць, каб знайсці сапраўднае жыццё. Няма іншага шляху.

Дарагія Чытачы!

□□□ Мы ўжо на паўдарогі. Нельга забывацца, што перажываем асаблівы час ласкі. Давайце зробім высілак навяртання, да якога былі закліканы на пачатку гэтай пілігрымкі. Нашымі добрымі ўчынкамі вытрам Езусу крывавы пот з ілба. Няхай рэгулярны ўдзел у набажэнствах Крыжовага шляху і Песень жальбы будзе нашым уласным трываннем пад крыжом. Знойдзем жа на гэта час, каб Хрыстос у сваім цярдзенні не быў самотны. Папросім Яго, каб ачысціў нашыя сэрцы ад усіх думак і пачуццяў, якія паходзяць не ад Бога. Няхай напоўніць нас святлом і любоўю, каб у велікодную раніцу, як св. Марыя Магдалена, маглі з радасцю прывітаць уваскрэслага Пана.